

Parník

Věřit zábradlí, jak lehkovážné
podobně to vidí
i lampa, jejíž rozechvělá ruka
po dláždění si měkce rozprostřela
mou siluetu, mou siluetu
tak to snad
nebylo nutné
ale je to milé
pro někoho to zřejmě není dost
neboť
po řece pluje parník
září
striptérka předvádí, co všechno ještě zbude
když se žena svlékne
jak pohazuje těmi džbány
dav na palubě křičí úzkostí
nikdo se nezajímá o tajemství noci
a přece
oč blíže jsou mu oni nežli já
jim stačí se jen otočit a vidí
co já se mohu pouze dohadovat
že totiž

ten fantóm nábřeží
ten nocí zamlčený
zábradlím zapřený
lampou vyslovený
ten, jehož hledá tato báseň
ten táhlý povzdech tmy
jsem já